
POPZRZESTANIE (1) *sb n*

N sg poprzestani(e).

Sł stp brak, Cn s.v. przestaneł, Linde XVII w. (z Cn) s.v. poprzestać.

Odstąpienie od czegoś, zaniechanie; cessatio, concessatio, intercapedo, intermissio, interstitio, intervallum, pausa, remissio, silentium Cn [czego]:

W przeciwstawieniu: »poprzestanie ... zaczęcie«: pokutá nie iest prófte vpamiętanie/ vznanie/ ábo pokáianie: y nie fámo poprzestanie złego/ ábo zaczęcie żywotá nowego WujNT 47.

Synonimy: odstąpienie, przestanie, zaniechanie.

Cf **POPZRZESTAĆ**

MC